

Sperând la timp potrivit și la timp nepotrivit

Un mesaj pentru 2021

Umanitatea este capabilă să meargă mai departe datorită multitudinii de femei și bărbați care se sacrifică fără a ține cont de costuri, chiar și în aceste timpuri tulburi, nesigure.

În decursul ultimelor luni, mulți tineri și-au împărtășit cu noi îngrijorările despre viitor: ce speranță ne poate îndruma, în ce putem avea încredere și pe ce ne putem baza când totul este atât de instabil? Și o întrebare și mai profundă: pentru ce scop merită să trăim? Alte voci se ridică și spun: trebuie să ne ferim să devenim dezamăgiți și să continuăm să fim atenți la semne ale speranței.¹

---

¹ Pentru a răspunde acestui mesaj pentru 2021, îi invităm pe tinerii cu vârsta între 15 și 35 de ani să ilustreze mesajul cu exemple concrete. Ce inițiative sau oameni reprezintă un semn al speranței pentru mine? În timpul următoarelor luni, aceste răspunsuri vor fi publicate în diferite formate: texte, videoclipuri, podcasturi... Scrieți-ne la adresa solidarity@taize.fr

Să fim atenți la semne ale speranței

În situația actuală, marcată de pandemie, suntem martori la o precauție crescândă în diferite părți ale lumii. Decizii politice curajoase sunt necesare, dar și solidaritatea și prietenia socială pe care le putem trăi sunt la fel de indispensabile. Mulți oameni sunt gata și dispuși să îi ajute pe alții. Generozitatea lor ne amintește faptul că **întrajutorarea reciprocă** deschide o cale către viitor.

Și atât de mulți tineri își dedică energia **salvării casei noastre comune**, planeta noastră! Inițiative apar peste tot: fără a ne oferi toate răspunsurile la urgențele climatice, ele ne permit să ne îndreptăm deja către o viață mai respectuasă față de mediul înconjurător.² Pentru cei credincioși, planeta este un dar pe care Dumnezeu ni l-a dat în grijă.

Oamenii au devenit mai conștienți de structuri ale nedreptății, uneori moștenite din trecut. Și, din păcate, puterea nu a fost mereu exercitată spre binele tuturor. În fața unor astfel de abuzuri, frustrarea și furia sunt de înțeles. Cine va avea curajul necesar să devină **făuritori de dreptate și pace** dincolo de divergențele care ne separă societățile?

---

² În lupta împotriva schimbărilor climatice și pentru reducerea emisiilor de carbon, vom putea noi să ne punem sub semnul întrebării obiceiurile și acțiunile, ca să schimbăm ce încă mai poate fi schimbat? Comunitățile creștine se implică în acest efort: inițiative ecumenice, precum rețeaua „Green Churches” („Bisericile verzi”), există în diferite țări ale lumii.

Încă din 1989, Bisericile din Europa, care s-au reunit la Basel, au îndemnat oamenii să „adopte un stil de viață cât mai prietenos posibil cu mediul: asta înseamnă, printre altele, să reducem consumul de energie, să folosim transportul în comun și să limităm producerea deșeurilor.”

La Taizé, noi ne continuăm eforturile către tranziția ecologică. Pentru a ne ajuta în acest scop, vă așteptăm propunerile (www.taize.fr/eco).

Trăind frățietatea

Da, în mijlocul realităților dificile din prezent, putem zări motive de speranță și chiar, uneori, mai putem spera când nu mai e nimic de sperat. Pentru asta, avem nevoie să ne apropiem de cei care au făcut alte alegeri – de creștinii aparținând altor confesiuni sau de credincioșii altor religii și de agnostici sau ateii care sunt, de asemenea, dedicați fraternității și împărtășire.

Bucuria este reînnoită atunci când trăim ca frați și surori, când rămânem alături de cei mai năpăstuiți: cei fără adăpost, bărbați și femei care sunt în vârstă, bolnavi sau singuri, copii aflați în dificultate, persoane cu dizabilități, migranți... Circumstanțele vieții ne pot face pe toți vulnerabili. Iar pandemia scoate la suprafață toate slăbiciunile umanității noastre.

Avem nevoie unul de altul mai mult ca oricând. Papa Francisc ne reamintește cu putere de acest fapt în scrisoarea sa enciclică, *Fratelli tutti*: „Nimeni nu se mântuiește singur.” Și el mai adaugă faptul că nu ne putem găsi adevărata identitate „fără a fi sincer deschiși universalului, fără a ne simți provocați de lucrurile care se petrec în lume, fără deschiderea de a fi îmbogățiți de alte culturi, și fără solidaritate și îngrijorare față de tragediile care îi afectează pe ceilalți.” (§32 și §146).

În relațiile atât dintre oameni, cât și dintre popoare, haideți să facem tot ce putem pentru a ne îndrepta de la competiție la cooperare. Haideți să susținem organismele sau asociațiile care promovează cooperarea și solidaritatea, fie pe plan local, național sau internațional.

Credința – a crede într-o prezență

La Taizé, am observat că tinerii reflectează într-un mod nou asupra credinței în Dumnezeu, pentru a rămâne pe cale. Ce înseamnă să crezi? Și dacă Dumnezeu există, este El activ în istorie, în viețile noastre?

În fața acestor întrebări, este necesar să evităm să îl reducem pe Dumnezeu la nivelul concepțiilor noastre. Dumnezeu este infinit mai mare decât tot ce ne putem imagina. Noi suntem doar căutători însetați de iubire și adevăr. Oriunde

ne-am afla pe calea pelerinajului nostru interior, toți uneori înaintăm bâjbâind. Dar, ca „pelerini ai încrederii”, putem merge împreună pe cale, împărtășindu-ne căutările – atât întrebările, cât și convingerile.

„Credința este simpla încredere în Dumnezeu, o însuflețirea a încrederii repetate de mii de ori în timpul vieții noastre... chiar dacă în fiecare dintre noi poate sălășlui și îndoiala”, spunea Fratele Roger.

Oare credința nu înseamnă, în primul rând, să te încrezi într-o prezență care sălășluiește și în adâncul ființei noastre, și în întregul univers, o prezență care este insesizabilă și, totuși, reală? O prezență care nu se impune, ci pe care o putem primi cu bucurie, reînnoită, în fiecare moment, în liniște, ca pe o suflare. O prezență grijulie care este mereu acolo, în ciuda îndoielilor noastre sau a faptului că avem impresia că înțelegem prea puțin cine este Dumnezeu.

Zărind un nou cer

O prezență grijulie: cum luminează Evanghelia asupra acestui mister?

Iisus a trăit prin această prezență grijulie până în ultima clipă; El era mereu atent la ea. Această prezență a fost o lumină interioară pentru El, suflarea lui Dumnezeu, inspirația Sfântului Duh.

Din adâncurile suferinței și a singurătății totale, când murea pe Cruce, când totul părea fără sens, El și-a dat frâu liber sentimentului de abandon printr-un strigăt, dar vorbind tot cu Dumnezeu: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” Trădat, torturat, condamnat la moarte, Hristos a adus iubire în întunericul cel mai adânc. Iar acea iubire s-a dovedit a fi mai puternică decât răul. Mai întâi Maria Magdalena, iar mai apoi Apostolii, au dat vestea neașteptată, de necrezut: El trăiește. Iubirea lui Dumnezeu a învins ura și moartea.

Cuprinși de această veste, primii creștini au fost copleșiți și au fost martori la ea: Hristos este viu lângă Dumnezeu. Hristos umple universul cu Duhul Sfânt și este și prezent în fiecare om. Hristos este solidar cu cei săraci și le va face

dreptate; El este împlinirea istoriei și a creației; El ne va primi după moarte în deplinătatea bucuriei.

Dincolo de violența umană, dincolo de dezastrele naturale și de boală, un nou cer este deschis. Îl vom putea noi zări?

Să ne schimbăm percepția

Din aceste ceruri deschise de Învierea lui Hristos, o lumină ne pătrunde existența. Iar și iar, ea împrăștie umbrele fricii și face un izvor de apă vie să apară; datorită ei bucuria preamăririi izvorăște.

Astfel că putem simți, în secret, ca un fel de atracție misterioasă, că Hristos continuă să aducă la un loc pe toți oamenii și întregul univers în dragostea lui Dumnezeu, până la sfârșitul veacurilor. El ne face părtași misiunii Lui.

Hristos ne aduce împreună în Biserică. Acest fapt ne cere să lărgim prietenia noastră, pentru a primi pe toată lumea. Hristos ne cere să ne iubim până și dușmanii; iar pacea Lui împacă până și popoarele învrăjbite.³

Haideți să-L lăsăm pe Hristos să ne schimbe perspectiva: prin El vedem mai

---

³ În aceste timpuri de restriște ale pandemiei, Biserica poate continua să propovăduiască comuniunea în marea familie umană. Iată aici trei sugestii, printre altele:

-Pentru a ne face societățile mai umane, avem nevoie să ne ascultăm unii pe alții într-un fel care ocolește contrazicerile și care ne învață să mergem împreună cu diferențele noastre. Biserica este chemată să caute dialogul, să iasă în întâmpinarea tuturor. Oare cei care trăiesc în afara oricărei comunități creștine ar fi pregătiți să intre în dialog cu Biserica?

- Confrunțați cu sosirea atât de multor migranți și refugiați, să primim o persoană sau o familie exilată ar putea da un suflu nou parohiilor sau comunităților noastre. Persoanele care nu frecventează Biserica sunt deseori gata să participe la astfel de acțiuni. Noi, la Taizé, trăim de câțiva ani această experiență, primind și găzduind migranți din mai multe țări și locuitori din zona noastră apropiată.

-A fi o comunitate primitoare înseamnă a asculta pe cei care sunt cei mai vulnerabili. În multe locuri, Bisericile au nevoie să facă progrese pentru a putea proteja integritatea tuturor. Uneori, în sânul Bisericilor s-au creat structuri de putere care au dus la suferințe fizice, psihologice și spirituale. În Taizé, și noi continuăm să lucrăm cu adevărat pentru această cauză (www.taize.fr/protection).

limpede demintatea fiecărei ființe umane și frumunețea creației. Departe de a fi o încredere naivă, speranța îzvorăște iar și iar, pentru că își are rădăcinile în Hristos. O bucurie senină ne umple, iar cu ea, avem curajul de a ne asuma responsabilitățile pe care Dumnezeu ni le dă pe acest pământ.

— — —

Cu fiecare dintre voi care vrea să reflecteze asupra acestui mesaj, eu sunt în comuniune prin rugăciune.

f. Alois

Iisuse Hristoase, Te lăudăm pentru bunătatea și simplitatea Ta. Prin smerenia Ta, lumina Lui Dumnezeu a strălucit pe parcursul întregii Tale vieți. Această lumină strălucește astăzi și în inimile noastre. Ea ne poate vindeca rănilile și chiar ne transformă slăbiciunile și nesiguranțele în izvoare ale vieții, în energie creativă, în darul încrederii. Răsfrângând lumina Lui Dumnezeu asupra noastră, ne ajuți să sperăm la timp potrivit și la timp nepotrivit.

Câteva texte biblice care să vă însoțească în reflecție

*„Și a zis Maria: [...] Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, [...] pe cei bogați i-a scos afară deșești.”
(Citiți Evanghelia după Luca 1:46-56)*

Maria, Maica lui Hristos, putea să unească dragostea și tandrețea cu nădejdea puternică în schimbări radicale.

*Iisus a zis: „Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe Care-L va trimite Tatăl, în numele Meu, Acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte despre toate cele ce v-am spus Eu.”
(Citiți Evanghelia după Ioan 14:15-31)*

Hristos nu ne-a lăsat singuri. Înainte de a muri, i-a asigurat pe Apostoli de prezența Lui permanentă, prin Duhul Sfânt. Duhul Sfânt trăiește în noi, ne mângâie, ne sprijină și ne inspiră să trăim ca și credincioși ai lui Hristos în fiecare zi.

Să se vesească cerurile și să se bucure pământul, să se zguduie marea și toate cele ce sunt întru ea; să se bucure câmpiile și toate cele ce sunt pe ele. Atunci se vor bucura toți copacii pădurii, de fața Domnului, că vine, vine să judece pământul. (Citiți Psalmul 95)

Mulți psalmi ne cheamă să-L laudăm pe Dumnezeu. Ființele umane nu sunt singurele care Îi aduc laudă lui Dumnezeu, ci întreaga creație participă. Noi nu protejăm creația doar pentru că avem nevoie de ea ca să existăm, ci pentru că noi suntem parte a ei și pentru că frumusețea planului lui Dumnezeu se răsfrânge asupra înrtegiilor făpturi.

Pelerinajul încrederii în 2021

Pelerinajul încrederii pe pământ va continua. Contextul actual de nesiguranță ne provoacă să găsim alte forme ale pelerinajului, precum inițiativele online : perioada de carantină ne-a arătat cât de prețioase sunt momentele în care rămânem în comuniune unii cu alții prin mijloacele de comunicare.

Pentru că pandemia încă persistă, nu știm încă dacă toate întâlnirile vor putea avea loc, dar noi sperăm să putem organiza următoarele etape ale pelerinajului în 2021:

- Întâlnirile săptămânale în Taizé, pe tot parcursul anului, dacă și când contextul sanitar permite.
- Întâlniri continentale online din Taizé și din diferite părți ale lumii, unde locuiesc frați.
- Săptămâna prieteniei între tinerii musulmani și creștini, din 14 până în 18 iulie, 2021
- Săptămâna reflecției pentru tinerii de 18 – 35 de ani, din 22 până în 29 august, 2021.
- Întâlnirea europeană din Torino, din 28 decembrie 2021 până în 1 ianuarie 2022.

Și, în fine, în 2022 sperăm să putem relua etapele pelerinajului încrederii în Țara Sfântă care au fost anunțate pentru 2021.

Datele vor fi publicate în curând.